

УДК 378.018:004.8:159.947

Інеса Візнюк

Вінницький державний педагогічний університет імені Михайла Коцюбинського
ORCID ID 0000-0001-6538-774

Сергій Долинний

Вінницький державний педагогічний університет імені Михайла Коцюбинського
ORCID ID 0000-0003-3555-5818

Юлія Бакка

Український державний університет імені Михайла Драгоманова
ORCID ID 0000-0003-2300-9326

Вікторія Киливник

Комунальний заклад вищої освіти «Вінницький
гуманітарно-педагогічний коледж»
ORCID ID 0000-0002-0770-265X
DOI 10.24139/2312-5993/2026.01/333-343

ВИКОРИСТАННЯ ТЕХНОЛОГІЙ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ ЯК ЧИННИКА ПІДВИЩЕННЯ МОТИВАЦІЇ ДО УСПІХУ У СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ

У статті розглянуто проблему використання технологій штучного інтелекту як чинника підвищення мотивації до успіху у студентській молоді. Актуальність дослідження зумовлена активною цифровою трансформацією освіти та зростанням ролі інструментів штучного інтелекту в освітньому процесі закладів вищої освіти. Метою статті є дослідження особливостей впливу технологій штучного інтелекту на формування та підвищення мотивації до успіху у здобувачів вищої освіти, а також визначення психологічних чинників ефективного використання інструментів штучного інтелекту в освітньому процесі. Для досягнення мети дослідження використано комплекс психодіагностичних методик, зокрема методика діагностики мотивації до успіху Т. Елерса, методика «Мотивація успіху і страх невдачі» А. Реана, шкалу загальної самоефективності Р. Шварцера і М. Єрусалема, а також авторську анкету щодо особливостей використання студентами технологій штучного інтелекту в навчанні.

Результати дослідження засвідчили, що більшість студентів мають середній та високий рівні мотивації до успіху і самоефективності. Встановлено, що значна частина здобувачів вищої освіти регулярно використовує технології штучного інтелекту у навчальній діяльності, що сприяє підвищенню їхньої навчальної активності, впевненості у власних можливостях та орієнтації на досягнення результату. Визначено, що ефективність використання інструментів штучного інтелекту в освітньому процесі пов'язана з такими психологічними чинниками, як рівень самоефективності, внутрішня навчальна мотивація, орієнтація на досягнення успіху та здатність до саморегуляції. Отримані результати підтверджують, що інтеграція технологій штучного інтелекту в освітній процес може виступати важливим ресурсом підвищення мотивації до успіху у студентській молоді та сприяти підвищенню ефективності навчальної діяльності.

Ключові слова: штучний інтелект, мотивація до успіху, студентська молодь, самоефективність, освітній процес, цифрова трансформація освіти, технології штучного інтелекту.

Постановка проблеми. Технології штучного інтелекту дедалі активніше впроваджуються у вищу освіту й уже впливають не лише на способи навчання, а й на психологічні характеристики студентів, зокрема на навчальну мотивацію, академічну залученість, відчуття компетентності, автономії та прагнення до успіху. UNESCO у своїх рекомендаціях щодо генеративного ШІ в освіті наголошує, що такі інструменти суттєво змінюють освітнє середовище й потребують осмисленого педагогічного та психологічного супроводу. OECD також підкреслює, що ШІ може підтримувати індивідуалізацію навчання, зменшення освітніх втрат і посилення участі здобувачів освіти, але водночас створює нові ризики для самостійності, критичного мислення та внутрішньої мотивації.

Аналіз актуальних досліджень. До кола дослідників, чиї праці пов'язані з темою впливу штучного інтелекту на мотивацію, залученість і навчальну активність студентів, можна віднести N. Annamalai, яка досліджує зв'язок використання ChatGPT з автономією, компетентністю, пов'язаністю та мотивацією студентів до подальшого навчального використання ШІ; С. Y. Lai, який аналізує роль внутрішньої мотивації у прийнятті ChatGPT у вищій освіті; M. Afzaal, що вивчає зв'язок внутрішньої мотивації та прийняття ChatGPT в активному навчанні; B. Çerkinî, який досліджує кореляцію між використанням AI та студентською мотивацією; D. Long, який узагальнює вплив AI-технологій на залученість студентів у вищій освіті; Yantao Shi, Haiyan Cui, Yuanchang Zhang та співавт., які вивчають, як сприйняття ШІ пов'язане з академічною мотивацією, залученістю та самоефективністю студентів (Bouteraa, Bin-Nashwan, Al-Daihani et al., 2024; Garzón, Patiño, Marulanda, 2025; Hmoud, Swaity, Hamad, Karram, Daher, 2024; Vieriu, Petrea, 2025; Wang, Cui, Yuan, 2025; Візнюк, Долинний, Саранча, Долинна, 2025; Візнюк, Поліщук, 2021; Візнюк, Поліщук, Буглай, Киливник, 2021).

Наукова актуальність теми посилюється тим, що сучасні дослідження показують неоднозначний вплив ШІ на студентську мотивацію. З одного боку, використання ChatGPT та інших AI-інструментів пов'язують із підвищенням автономії, відчуття компетентності, залученості до навчання та мотивації до подальшого використання таких технологій у навчальному процесі. З іншого боку, надмірна залежність від ШІ може послаблювати мотивацію до саморефлексії, критичної оцінки інформації та власних зусиль у досягненні результату. Саме тому важливо дослідити,

за яких психологічних і педагогічних умов ШІ стає не фактором пасивності, а чинником посилення мотивації досягнення успіху у студентської молоді.

Метою статті є дослідження особливостей впливу технологій штучного інтелекту на формування та підвищення мотивації до успіху у здобувачів вищої освіти, а також визначення психологічних чинників ефективного використання інструментів штучного інтелекту в освітньому процесі.

Виклад основного матеріалу. Окремої уваги потребує і той факт, що новітні емпіричні праці прямо пов'язують сприйняття ШІ студентами з їхньою академічною мотивацією та академічною залученістю. Зокрема, у недавніх дослідженнях показано, що позитивне сприйняття AI-інструментів може супроводжуватися вищою мотивацією та активнішою участю у навчанні, тоді як тривожне або загрозливе сприйняття ШІ може знижувати мотивацію; при цьому важливу роль відіграє академічна самооцінка й самоефективність студентів. Саме такі тенденції посилюють увагу до теми, що підкреслює її особливу значущість для психології вищої школи в умовах цифрової трансформації освіти.

Цифрова трансформація освіти – це комплексний процес змін в освітній системі, що передбачає інтеграцію цифрових технологій у навчання, управління та організацію освітнього процесу з метою підвищення його ефективності, доступності, індивідуалізації та якості (Bouteraa, Bin-Nashwan, Al-Daihani et al., 2024; Hmoud, Swaity, Hamad, Karram, Daher, 2024; Візнюк, Поліщук, 2021).

Цифрова трансформація освіти охоплює використання інформаційно-комунікаційних технологій, онлайн-платформ, штучного інтелекту, електронних освітніх ресурсів та цифрових інструментів, які змінюють традиційні підходи до навчання, сприяють розвитку цифрових компетентностей і створюють нові можливості для взаємодії між викладачами та здобувачами освіти (Hmoud, Swaity, Hamad, Karram, Daher, 2024; Wang, Cui, Yuan, 2025).

У широкому розумінні цифрова трансформація освіти спрямована на модернізацію освітнього середовища, персоналізацію навчання та підготовку студентів до життя і професійної діяльності в умовах цифрового суспільства.

Саме тому, дослідження використання технологій штучного інтелекту як чинника підвищення мотивації до успіху у студентської молоді є актуальним, оскільки відповідає сучасним викликам вищої освіти, потребі в психологічно безпечному й ефективному використанні

цифрових інструментів та необхідності науково обґрунтувати (табл. 1), як саме ШІ може підтримувати прагнення студентів до досягнення, саморозвитку і результативного навчання.

Як теоретичну основу для психологічного аналізу цієї теми також доцільно враховувати праці Edward Deci і Richard Ryan щодо теорії самодетермінації, а також Albert Bandura щодо самоефективності, оскільки сучасні дослідження AI в освіті часто інтерпретують зміни студентської мотивації саме через категорії автономії, компетентності, пов'язаності та віри у власні можливості (Garzón, Patiño, Marulanda, 2025; Візнюк, Долинний, Саранча, Долинна, 2025).

Таблиця 1

Види технологій штучного інтелекту

Вид технології ШІ	Характеристика	Приклад використання в освіті
1	2	3
Машинне навчання (Machine Learning)	Алгоритми, що навчаються на основі даних і покращують результати без прямого програмування	Аналіз успішності студентів, прогнозування результатів навчання
Глибоке навчання (Deep Learning)	Підвид машинного навчання, що використовує нейронні мережі для обробки великих масивів даних	Розпізнавання зображень, відео або мовлення у навчальних системах
Обробка природної мови (Natural Language Processing, NLP)	Технології, що дозволяють комп'ютерам розуміти та генерувати людську мову	Чат-боти для навчання, автоматичні перекладачі, ChatGPT
Експертні системи	Програми, які імітують рішення експерта у певній галузі	Інтелектуальні системи підтримки навчання
Комп'ютерний зір (Computer Vision)	Технології, що дозволяють комп'ютеру аналізувати та розпізнавати зображення або відео	Автоматичне розпізнавання облич, контроль під час онлайн-іспитів
Рекомендаційні системи	Алгоритми, що пропонують користувачу контент на основі його інтересів або поведінки	Персоналізовані курси, рекомендації навчальних матеріалів
Генеративний штучний інтелект	Технології, що створюють новий текст, зображення, код або інший контент	Створення навчальних матеріалів, допомога у виконанні завдань

У таблиці систематизовано основні види технологій штучного інтелекту, які нині активно використовуються у різних сферах діяльності людини, зокрема в освіті. Її побудова дає змогу узагальнити найбільш

поширені технології ШІ, коротко охарактеризувати їх сутність та показати практичні можливості їх застосування в освітньому процесі. Зокрема, машинне навчання та глибоке навчання є базовими технологіями штучного інтелекту, що дозволяють системам аналізувати великі масиви даних і знаходити закономірності. У сфері освіти ці технології можуть використовуватися для аналізу навчальних результатів студентів, прогнозування їх успішності та створення адаптивних освітніх систем (Vieriu, Petrea, 2025; Візнюк, Поліщук, 2021).

Обробка природної мови (NLP) забезпечує взаємодію людини з комп'ютером за допомогою природної мови. Завдяки цій технології з'явилися інтелектуальні чат-боти, системи автоматичного перекладу та генеративні моделі, які допомагають студентам у навчанні, поясненні матеріалу та пошуку інформації. Важливу роль також відіграють експертні системи, які відтворюють логіку прийняття рішень фахівця у певній галузі знань. У навчальному процесі вони можуть застосовуватися для консультування студентів, підтримки прийняття рішень або створення інтелектуальних навчальних середовищ (Bouteraa, Bin-Nashwan, Al-Daihani et al., 2024; Візнюк, Поліщук, 2021).

Комп'ютерний зір дає змогу комп'ютерам розпізнавати та аналізувати зображення або відео. У системі освіти такі технології можуть використовуватися під час дистанційного навчання, наприклад для ідентифікації користувачів, контролю під час онлайн-іспитів або аналізу навчальної активності. Окреме місце займають рекомендаційні системи, які аналізують поведінку користувача та пропонують найбільш релевантні навчальні матеріали. Завдяки цьому забезпечується персоналізація навчання та підвищується ефективність освітнього процесу. Сучасним етапом розвитку ШІ є генеративний штучний інтелект, здатний створювати новий контент – тексти, зображення, програмний код або навчальні матеріали. У вищій освіті такі технології використовуються для підтримки навчальної діяльності студентів, створення навчальних ресурсів та розширення можливостей самостійного навчання (Garzón, Patiño, Marulanda, 2025; Візнюк, Долинний, Саранча, Долинна, 2025).

Таким чином, наведена таблиця демонструє різноманітність технологій штучного інтелекту та їх потенціал у контексті цифрової трансформації освіти, що сприяє підвищенню ефективності навчання, розвитку індивідуальної освітньої траєкторії студентів та формуванню їхньої мотивації до успіху.

У подальшому було проведено емпіричне дослідження на базі Вінницького державного педагогічного університету імені Михайла Коцюбинського. У дослідженні взяли участь здобувачі вищої освіти різних курсів та спеціальностей віком від 17 до 23 років. Загальна кількість респондентів становила 100 студентів, які були поділені на групи залежно від рівня використання технологій штучного інтелекту в навчальній діяльності.

З метою виявлення особливостей впливу технологій штучного інтелекту на формування та підвищення мотивації до успіху у студентській молоді, було визначено психологічні чинники ефективного використання інструментів штучного інтелекту в освітньому процесі. Для досягнення мети дослідження було використано комплекс психодіагностичних методик: методику діагностики мотивації до успіху Т. Елерса, методику «Мотивація успіху і страх невдачі» А. Реана, шкалу загальної самоефективності Р. Шварцера і М. Єрусалема, а також авторську анкету щодо особливостей використання студентами технологій штучного інтелекту в навчанні. У ході дослідження було зібрано й проаналізовано емпіричні дані про рівень мотивації до успіху, самоефективності та особливості використання AI-інструментів студентами. Отримані результати дали змогу виявити взаємозв'язок між використанням технологій штучного інтелекту в освітньому процесі та рівнем мотивації досягнення у здобувачів вищої освіти, а також визначити психологічні чинники їх ефективного застосування (табл. 2, рис. 1).

Таблиця 2

Результати емпіричного дослідження рівня мотивації щодо особливостей використання технологій штучного інтелекту здобувачами вищої освіти

Показник	Категорія	%
Мотивація до успіху (Т. Елерс)	Високий рівень	38
	Середній рівень	47
	Низький рівень	15
Мотивація успіху і страх невдачі (А. Реан)	Домінує мотивація успіху	55
	Збалансований тип мотивації	30
	Домінує страх невдачі	15
Самоефективність (Р. Шварцер, М. Єрусалем)	Високий рівень	41
	Середній рівень	44
	Низький рівень	15
Використання технологій ШІ у навчанні	Регулярно використовують	72
	Епізодично використовують	21
	Майже не використовують	7

У результаті проведеного дослідження було встановлено, що використання технологій штучного інтелекту в навчальній діяльності пов'язане з особливостями мотивації до успіху у здобувачів вищої освіти. Зокрема, студенти, які частіше застосовували AI-інструменти в освітньому процесі, виявляли вищу орієнтацію на досягнення результату, більшу зацікавленість у виконанні навчальних завдань та вищий рівень навчальної активності.

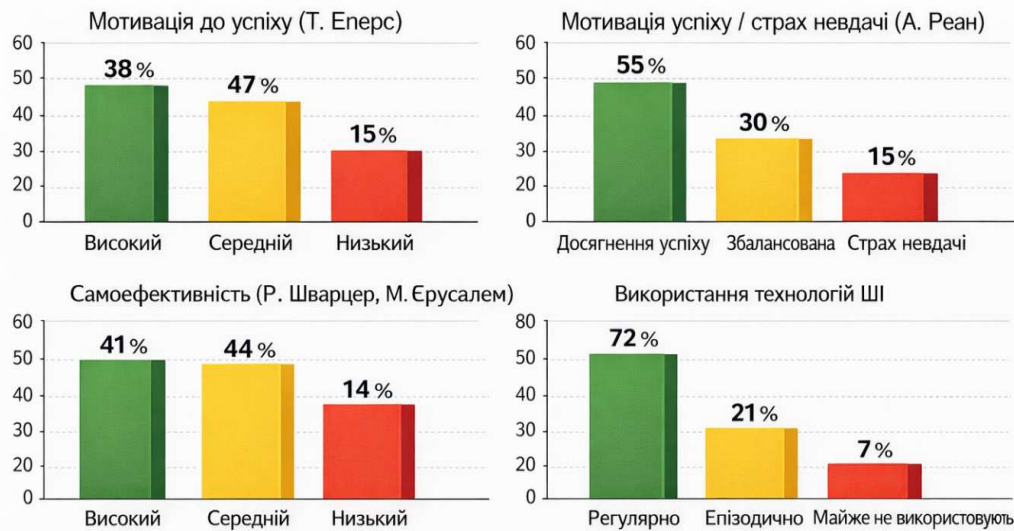

Рис. 1. Розподіл показників дослідження рівня мотивації щодо впливу технологій штучного інтелекту

Як видно з рис. 1, у більшості здобувачів вищої освіти переважають середній і високий рівні мотивації до успіху та самоєфективності. Також встановлено, що більшість студентів регулярно використовують технології штучного інтелекту в навчальній діяльності, що може виступати чинником підвищення їхньої навчальної активності та орієнтації на успіх.

За методикою Т. Елерса було з'ясовано, що у більшості студентів переважав середній та високий рівень мотивації до успіху, що свідчило про наявність прагнення досягти поставлених цілей, отримувати позитивний результат і вдосконалювати власні навчальні досягнення. Встановлено, що високий рівень мотивації до успіху мали 38 % студентів, середній рівень – 47 %, тоді як низький рівень було зафіксовано у 15 % респондентів. Такі показники свідчать про те, що більшість студентів орієнтовані на досягнення позитивного результату, прагнуть до самореалізації та демонструють достатню наполегливість у навчальній діяльності. При цьому у групі студентів, які регулярно використовували технології штучного інтелекту, показники мотивації до успіху були вищими, ніж у тих, хто застосовував такі інструменти епізодично.

Результати *методики А. Реана «Мотивація успіху і страх невдачі»* показали, що у значної частини респондентів домінувала мотивація досягнення успіху, тоді як страх невдачі був виражений помірно. Результати показали, що у 55 % студентів домінує мотивація досягнення успіху, у 30 % респондентів спостерігається збалансований тип мотивації, тоді як у 15 % переважає страх невдачі, що свідчить про досягнення студентами позитивних результатів у навчанні, однак у частини здобувачів освіти все ще спостерігається певна невпевненість у власних можливостях. Саме тому використання штучного інтелекту може сприяти підвищенню впевненості студентів у виконанні навчальних завдань, зменшенню напруження та посиленню орієнтації на позитивний результат.

За *шкалою загальної самоефективності Р. Шварцера і М. Єрусалема* було виявлено, що студенти з вищим рівнем самоефективності частіше використовували AI-інструменти як допоміжний ресурс для пошуку інформації, структурування матеріалу, підготовки до занять і виконання самостійних робіт. За результатами цієї шкали було визначено, що високий рівень самоефективності мають 41 % студентів, середній рівень – 44 %, а низький рівень – 15 % респондентів. Отримані дані свідчать про те, що більшість здобувачів освіти мають достатню впевненість у власних можливостях долати труднощі та досягати поставлених навчальних цілей. Такі здобувачі освіти демонстрували більшу впевненість у власних можливостях, здатність долати труднощі та більш виражену орієнтацію на успіх.

Аналіз результатів авторської анкети показав, що 72 % студентів регулярно використовують технології штучного інтелекту у навчальному процесі, 21 % застосовують їх епізодично, а 7 % практично не користуються такими інструментами. Найчастіше респонденти використовували ШІ для пошуку та узагальнення інформації (68 %), підготовки текстових матеріалів (54 %), перекладу навчальних текстів (49 %) та генерування ідей або пояснення складних тем (46 %). Такі показники засвідчили, що найчастіше студенти використовували технології штучного інтелекту для пошуку й узагальнення інформації, підготовки текстів, перекладу, генерування ідей та пояснення складного навчального матеріалу.

Порівняльний аналіз результатів показав, що студенти, які регулярно використовують технології штучного інтелекту, частіше демонструють вищий рівень мотивації до успіху та самоефективності. Зокрема, серед цієї групи високий рівень мотивації досягнення було виявлено у 44 % респондентів, тоді як серед студентів, які майже не

використовують ШІ, цей показник становив 26 %. Більшість респондентів відзначили, що ШІ допомагає економити час, підвищує доступність навчальної інформації та полегшує виконання окремих видів завдань. Водночас частина студентів вказала на ризики надмірної залежності від готових відповідей і зниження самостійності мислення.

Отже, результати дослідження дали змогу встановити, що технології штучного інтелекту можуть виступати чинником підвищення мотивації до успіху у студентської молоді за умови їх усвідомленого, цілеспрямованого та поміркованого використання. Визначено, що важливими психологічними чинниками ефективного застосування ШІ в освітньому процесі є високий рівень самоефективності, орієнтація на досягнення успіху, внутрішня навчальна мотивація та здатність до самостійної організації навчальної діяльності. Таким чином, підтверджено, що використання технологій штучного інтелекту може виступати важливим чинником підвищення мотивації до успіху у студентської молоді. Встановлено, що ефективне застосування AI-інструментів у навчальному процесі пов'язане з вищим рівнем самоефективності, орієнтацією на досягнення результату та активнішою навчальною діяльністю студентів.

Висновки та перспективи подальших наукових розвідок. Таким чином, проведене дослідження дозволило встановити, що технології штучного інтелекту можуть виступати важливим чинником формування та підвищення мотивації до успіху у здобувачів вищої освіти. Аналіз результатів емпіричного дослідження показав, що більшість студентів демонструють середній і високий рівні мотивації досягнення та самоефективності, а значна частина респондентів активно використовує інструменти штучного інтелекту у навчальній діяльності.

Встановлено, що студенти, які регулярно застосовують технології штучного інтелекту, частіше характеризуються вищим рівнем мотивації до успіху, більшою впевненістю у власних можливостях та активнішою навчальною позицією. Отримані результати також засвідчили, що ефективність використання інструментів штучного інтелекту в освітньому процесі значною мірою залежить від таких психологічних чинників, як самоефективність, орієнтація на досягнення успіху, внутрішня навчальна мотивація, здатність до саморегуляції та відповідальне ставлення до навчальної діяльності. Отже, результати дослідження підтверджують доцільність інтеграції технологій штучного інтелекту у освітній процес

закладів вищої освіти як інструменту підтримки навчальної діяльності студентів та розвитку їхньої мотивації до досягнення успіху.

Перспективи подальших досліджень можуть бути пов'язані з вивченням впливу різних типів AI-інструментів на навчальну мотивацію, академічну успішність та розвиток самостійності студентів у процесі навчання.

ЛІТЕРАТУРА

- Boutera, M., Bin-Nashwan, S. A., Al-Daihani, M. et al. (2024). Understanding the Diffusion of AI-Generative (ChatGPT) in Higher Education: Does Students' Integrity Matter? *Computers in Human Behavior Reports*, 14. Art. 100402. DOI: 10.1016/j.chbr.2024.100402 .
- Garzón, J., Patiño, E., Marulanda, C. (2025). Systematic Review of Artificial Intelligence in Education: Trends, Benefits, and Challenges. *Multimodal Technologies and Interaction*, 9 (8). Art. 84. DOI: 10.3390/mti9080084.
- Hmoud, M., Swaity, H., Hamad, N., Karram, O., Daher, W. (2024). Higher Education Students' Task Motivation in the Generative Artificial Intelligence Context: The Case of ChatGPT. *Information*, 15 (1). Art. 33. DOI: 10.3390/info15010033.
- Vieriu, A. M., Petrea, G. (2025). The Impact of Artificial Intelligence (AI) on Students' Academic Development. *Education Sciences*, 15 (3). Art. 343. DOI: 10.3390/educsci15030343
- Wang, K., Cui, W., Yuan, X. (2025). Artificial Intelligence in Higher Education: The Impact of Need Satisfaction on Artificial Intelligence Literacy Mediated by Self-Regulated Learning Strategies. *Behavioral Sciences*, 15 (2). Art. 165. DOI: 10.3390/bs15020165.
- Візнюк, І. М., Долинний, С. С., Саранча, І. Г., Долинна, А. С. (2025). Концептуальні підходи до визначення психіки та її можливого відтворення в штучних системах. *Наукові записки. Серія: Психологія*, 1, 36–41. <https://doi.org/10.32782/cusu-psy-2025-1-4> (Vizniuk, I. M., Dolyynnyi, S. S., Sarancha, I. H., & Dolyynna, A. S. (2025). Conceptual approaches to defining the psyche and its possible reproduction in artificial systems. *Scientific Notes. Series: Psychology*, 1, 36–41. <https://doi.org/10.32782/cusu-psy-2025-1-4>
- Візнюк, І. М., Поліщук, А. С. (2021). Формування IT-компетентності майбутніх магістрів як психолого-педагогічна проблема. *Психологічні перспективи*, 37, 23–39. URL: <https://doi.org/10.29038/2227-1376-2021-37-23-39> (Vizniuk, I. M., & Polishchuk, A. S. (2021). Formation of IT competence of future masters as a psychological and pedagogical problem. *Psychological Perspectives*, 37, 23–39. <https://doi.org/10.29038/2227-1376-2021-37-23-39>
- Візнюк, І. М., Поліщук, А. С., Буглай, Н. М., Киливник, В. В. (2021). Використання штучного інтелекту в освіті. *Сучасні інформаційні технології та інноваційні методики навчання у підготовці фахівців: методологія, теорія, досвід, проблеми*, 59, 14–23. DOI: <https://doi.org/10.31652/2412-1142-2021-59-14-22> (Vizniuk, I. M., Polishchuk, A. S., Buhlai, N. M., & Kylyvnyk, V. V. (2021). Use of artificial intelligence in education. *Modern Information Technologies and Innovative Teaching Methods in Training Specialists: Methodology, Theory, Experience, Problems*, 59, 14–23. <https://doi.org/10.31652/2412-1142-2021-59-14-22>

SUMMARY

Vizniuk Inessa, Dolynnyi Serhii, Bakka Yuliia, Kylyvnyk Viktoriia. The use of artificial intelligence technologies as a factor in increasing motivation for success among student youth.

The article examines the problem of using artificial intelligence technologies as a factor in increasing motivation for success among student youth. The relevance of the study is determined by the active digital transformation of education and the growing role of artificial intelligence tools in the educational process of higher education institutions. The purpose of the article is to investigate the features of the influence of artificial intelligence technologies on the formation and enhancement of motivation for success among higher education students, as well as to determine the psychological factors for the effective use of artificial intelligence tools in the educational process. To achieve the research goal, a set of psychodiagnostic methods was used, including the T. Ehlers Achievement Motivation Test, A. Rean's method "Motivation for Success and Fear of Failure", the General Self-Efficacy Scale by R. Schwarzer and M. Jerusalem, as well as an author's questionnaire aimed at identifying the peculiarities of students' use of artificial intelligence technologies in learning.

The results of the study showed that most students demonstrate medium and high levels of motivation for success and self-efficacy. It was found that a significant proportion of higher education students regularly use artificial intelligence technologies in their learning activities, which contributes to increasing their academic engagement, confidence in their own abilities, and orientation toward achieving results. It was also determined that the effectiveness of using artificial intelligence tools in the educational process is associated with such psychological factors as the level of self-efficacy, intrinsic learning motivation, orientation toward success, and the ability for self-regulation. The obtained results confirm that the integration of artificial intelligence technologies into the educational process can serve as an important resource for increasing motivation for success among student youth and contribute to improving the effectiveness of learning activities.

Key words: artificial intelligence, motivation for success, student youth, self-efficacy, educational process, digital transformation of education, artificial intelligence technologies.

УДК 378.018.43:004

Владислав Григоренко

Хмельницький національний університет

ORCID ID 0009-0004-0299-3963

DOI 10.24139/2312-5993/2026.01/343-358

СТРУКТУРА ТА ЗМІСТ МОДЕЛІ ФОРМУВАННЯ ЦИФРОВОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ БАКАЛАВРІВ ІНЖЕНЕРІЇ ПРОГРАМНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

У статті представлено структурно-функціональну модель формування цифрової компетентності бакалаврів інженерії програмного забезпечення. Модель інтегрує цільовий, концептуально-методологічний, змістово-процесуальний, діагностико-результативний та результативний блоки, поєднуючи компетентнісний, системний та діяльнісний підходи. Розробка спрямована на формування технічних, когнітивних, ціннісно-мотиваційних і рефлексивних компонентів компетентності, готовності до AI-технологій та безперервного професійного розвитку.